

A régiók Bizottsága véleménye az Európai Unió biohulladék-gazdálkodása

(2009/C 211/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- javasolja, hogy tagállami szinten vegyenek fontolóra intézkedéseket és korlátozásokat a biohulladék-gazdálkodással kapcsolatban. Az illetékes szervezeteknek – számos tagállamban a helyi és regionális önkormányzatoknak – a helyi adottságokhoz igazodó, környezetkímélő és hatékony biohulladék-kezelési módszereket kell kiválasztaniuk;
- hangsúlyozza, hogy az átfogó cél a biohulladék keletkezésének elkerülése. Lépéseket javasol annak érdekében, hogy növekedjen a fogyasztók tudatossága, hogy kevesebb élelmiszert dobjanak ki, hogy támogatást kapjon az előrettekintő várostervezés, az „okos kertészkedés” és a házi komposztálás, valamint hogy a közbeszerzést fontos eszköznek tekintsék ebből a szempontból;
- úgy véli, hogy az EU által meghatározott mennyiséget meghaladó, a tárolókba helyezhető biohulladék mennyiségének korlátozására irányuló tagállami intézkedések az infrastrukturális beruházások uniós támogatásával kombinálva felgyorsítják a hulladéklerakástól a biohulladék kezelésének más, fenntarthatóbb formái felé való átmenetet;
- a biohulladékok szelektív gyűjtését kéri, hogy többek között a biohulladék minőségét is biztosítani lehessen. A biohulladék-gyűjtés formáit a helyi adottságoknak kellene meghatározniuk, és a biohulladék-gazdálkodás fejlesztésére szolgáló számos eszköz egyikeként a tagállamokban be kell vezetni;
- úgy véli, hogy a célok pontos meghatározásáról és keretbe ágyazásáról uniós szinten kell dönteni. Ehhez minden tagállamnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy adottságaiból és igényeiből kiindulva meghatározhassa saját céljait. Uniós szinten progresszíven kell kitűzni a nem kötelező érvényű célokat, mivel a műtrágya előállítása garantált minőséget feltételez a biohulladék kezelése során. A potenciálisan környezet- és egészségkárosító anyagok esetében a biohulladékból készült komposztra és komposztszerű termékekre vonatkozó minőségi szabványokat Unió-szerte egységesen kell szabályozni.

Előadó Mona-Lisa Norrman (SE/PES), a jámtlandi tartományi tanács tagja

Referenciaszöveg

Zöld könyv az Európai Unió biohulladék-gazdálkodásáról

COM(2008) 811 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. üdvözli a zöld könyvet és annak átfogó célját: azt, hogy a gazdasági növekedés ne járjon együtt növekvő mennyiségű hulladékkal az Európai Unióban. Ez a fenntartható fejlődésre irányuló uniós stratégia egyik fontos célja is, amelynek célja a magas szintű környezetvédelmi szabványok és a társadalmi kohézió összekapcsolása a fenntartható és dinamikus gazdasággal;

2. megállapítja, hogy a hulladék keletkezése és a hulladékgazdálkodás olyan környezeti és egészségügyi problémát jelent az Európai Unióban és a világban, amely általában közvetlenül érinti a helyi és regionális önkormányzatokat mint felelősöket és szervezőket. Megállapítja továbbá, hogy a hulladékgazdálkodás valamennyi szereplője felelősséggel tartozik a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmének biztosításáért. A hulladékgazdálkodás ennek megfelelően általános gazdasági érdekű szolgáltatás az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében;

3. megállapítja, hogy az átfogó cél a biohulladék keletkezésének nagymértékű elkerülése. Az uniós intézményeknek és a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ez az általános érdekű cél az EK-Szerződés 16. cikkével összhangban teljesüljön;

4. megállapítja, hogy a szemétszállítás az EU-ban a közlekedés jelentős részét teszi ki, ez éghajlati problémákat okoz, amelyekkel foglalkozni kell. A biohulladék kezelésének ezért az EK-Szerződés 174. cikkének (2) bekezdésében foglalt elvvel összhangban kellene történnie, amely szerint a környezeti károkat elsődlegesen a forrásuknál kell elhárítani. Így tehát a közlekedési és az infrastruktúrával kapcsolatos szempontokat is figyelembe kell venni a biohulladék-gazdálkodás során. Fontos eszközt jelentenek ebben a munkában a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv értelmében kidolgozandó hulladékgazdálkodási tervek;

5. megállapítja, hogy a zöld könyv számos politikaterületet érint: a hulladéktól, az éghajlattól, az energiától, a közlekedéstől kezdve a mezőgazdaságon, a fogyasztáson és az élelmiszer-termelésen keresztül a versenyig és a szabad mozgásig. Az RB abból indul ki, hogy az Európai Bizottság a hulladékgazdálkodás továbbfejlesztése során az EK-Szerződés 6. cikkét tartja szem előtt, és azokon a politikaterületeken, amelyek a biohulladék-gazdálkodás számára relevánsak, figyelembe veszi a környezet-védelmi szempontokat;

6. fontosnak tartja a főként helyi biohulladék-piac kialakításának támogatását. A biohulladékot értékes természeti erőforrásnak kellene elismerni, mely komposztot termelhet, ami

alapvetően fontos a talaj termékenységének megőrzéséhez, a magas energiaigényű műtrágyák használatának csökkentéséhez és a talaj vízmegtartó képességének növeléséhez (és ezért az áradások és a villámgyors árvizek csökkentéséhez). A biohulladék-piacnak az RB szerint a szerződésben foglalt alapelveket kell követnie, mégpedig az elővigyázatosság, a megelőzés és a „szenny-nyező fizet” elvét. Ez lényeges előfeltétel ahhoz, hogy a biohulladék-gazdálkodásról szóló jövőbeli bizottsági javaslatok eleget tegyenek a polgárok elvárásainak és a hiteles cselekvéssel szemben támasztott igényeinek a hulladék kérdéskörének terén. A biohulladék-piacot tovább kell fejleszteni és elemzésnek kell alávetni, hogy nemzeti és uniós nézőpontból ne legyen se alá-, se túlértékelve. Ennek során fontos eszközt jelentenek a nemzeti hulladékgazdálkodási tervek;

7. osztja az Európai Bizottság nézetét, amely szerint a hulladékkezelési mód kiválasztását a helyi és regionális adottságok alapján a tagállami illetékes hatóságokra kell hagyni. Ez lényeges feltétele annak, hogy a helyi adottságokhoz igazodó, környezetkímélő és hatékony biohulladék-kezelési módszereket alakítsanak ki. Többek között a következő fontos tényezőket kell figyelembe venni: éghajlat, geológia, talajviszonyok, a komposzt iránti kereslet, energia, népsűrűség, hulladékmenyiség, a fizikai feltételek, mint pl. az infrastruktúra stb., a helyi szerepvállalás, valamint az illetékes hatóságok működő párbeszéde a többi szereplővel és nem utolsósorban a polgárokkal. Ezen a területen egyértelműen megmutatkozik, hogy a szubszidiaritás elve, a helyi önkormányzatiság elve, valamint a polgárközeliség elve fontos szerepet játszik az EU céljainak elérése szempontjából;

8. utal arra, hogy a zöld könyv az EU hulladékokról szóló irányelve 3. cikkének (4) bekezdésével megegyezően határozza meg a biohulladék fogalmát. Az RB osztja az Európai Bizottság aggodalmát a biohulladék túl széles körű meghatározását illetően, amely megnehezítheti a hulladékképződés elkerülését és a hatékonyabb biohulladék-gazdálkodást. Az RB kéri az Európai Bizottságot, hogy végezzen hatástanulmányt a zöld könyvben javasolt meghatározásról;

9. emlékezteti az Európai Bizottságot arra, hogy a többek között a biohulladék kezelésére szolgáló társadalmi infrastruktúra kiépítése kihívást jelent mind a közszféra, mind a magánszféra szereplői számára. A jól kidolgozott hulladékgazdálkodási tervek, amelyekről a nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok hoznak döntést, eszközt jelentenek a működő hulladékgazdálkodási infrastruktúra létrehozásához. Fontos, hogy a hulladékgazdálkodási tervek egyeztetve legyenek a társadalmi fejlesztést szolgáló más tervekkel. A hulladékgazdálkodási tervek felhasználhatók többek között a tagállami hulladékgazdálkodás nyomon követésére, valamint a tapasztalat-csere eszközeként;

10. úgy véli, hogy a helyi viszonyokra szabott, környezetbarát és hatékony biohulladék-gazdálkodási módszerek kifejlesztéséhez gazdasági támogatás és nagyobb kutatási-fejlesztési beruházások szükségesek. Az RB amellett foglal állást, hogy uniós finanszírozás szükséges a helyi viszonyokra szabott infrastruktúrák és a fenntartható biohulladék-gazdálkodási piacok kiépítéséhez. Az ezen a téren nyújtott uniós finanszírozásnak teljesítményértékelést kell tartalmaznia, releváns kutatással kell összekapcsolódnia, és összgazdasági elveket kell követnie;

A kezdeményezéssel kapcsolatos észrevételek

1. kérdés: A hulladék keletkezésének megelőzése

11. megállapítja, hogy a zöld könyv meghatározása alá eső biohulladék nagy mennyisége az élelmiszerek termelése és a társadalom általi fogyasztása során keletkezik. Nagy-Britanniában a megvásárolt élelmiszerek 35 %-át kidobják. A bevásárlást egyre erősebben befolyásolják a trendek, gyorsételeket, előre elkészített és félkész ételeket fejlesztenek ki, a fogyasztók pedig idő és pénz megtakarítása érdekében nagy mennyiségben vásárolják ezeket. Az RB tájékoztató kampányok mellett érvel, melyek célja, hogy mind a termelőkben, mind a fogyasztókban tudatosuljanak a fogyasztás, a termelés, a költségek, a hulladék, a környezet és az egészség közötti összefüggések. Arra kellene törekedni, hogy az élelmiszeriparban, a kereskedelemben, a vendéglátóiparban, az egészségügyben, az iskolákban stb. kevesebb élelmiszert dobjanak ki. Az RB az előállítás és fogyasztás fenntarthatósága területén nagyobb K+F-erőfeszítések mellett foglal állást;

12. olyan kezdeményezést indítványoz, melynek célja az uniós jogalkotás és a gazdasági ösztönzés, illetve a mezőgazdaság, élelmiszeripar és biohulladék-termelés terén megvalósuló eljárás módok közötti összefüggések megvilágítása és láthatóvá tétele;

13. a „fenntartható városok” kialakítása során fontos dimenzióknak tartja az előretelkítő várostervezést, amely megteremti a fenntartható fogyasztás és a fenntartható termelés előfeltételeit. Erre példát jelentene, ha több élelmiszerbolt nyílna a lakónegyedekben, ahelyett, hogy a városokon kívül telepednének le az ilyen üzletek. A leginkább a kisléptékűséget szem előtt tartó várostervezés kedvez a fenntarthatóbb bevásárlási szokásoknak, így hozzájárulást jelentene a biohulladék keletkezésének elkerüléséhez is;

14. úgy véli, hogy fejleszteni kell az „okos kertészkedés” („smart gardening”) koncepcióját, és támogatni kell az e téren végzett K+F-tevékenységet. A kertekből, parkokból és zöldterületekből származó komposzt helyi előállítását kevesebb hulladékszállítást igényel, jobb minőségű terméket eredményez és biztonságosabbá teszi a biohulladék kezelését. A magánháztartások által végzett komposztálást lehetőleg elő kell segíteni, hogy ezáltal helyi biohulladék-körforgás jöjjön létre, de a polgárok kötelezettségvállalásának támogatása és felhasználása céljából is;

15. utal arra, hogy a közbeszerzés, amely az EU GDP-jének 14 %-át teszi ki, fontos eszköz lehet a biohulladék keletkezésének elkerüléséhez. Kezdeményezni kell a párbeszéd kialakulását a közszféra, valamint a biohulladék termelődésével és kezelésével összefüggő áruk termelői, illetve ilyen szolgáltatások nyújtói

között. Az élelmiszeriparban tovább kell fejleszteni a műszaki felszerelésekre vonatkozó közbeszerzést, hogy a termékek és szolgáltatások kialakítása a termelők és a fogyasztók közötti együttműködés keretében történjen;

2. kérdés: A hulladéktemetőkhöz elhelyezhető biológiailag lebomló hulladék mennyiségének korlátozása

16. az RB megjegyzi, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az uniós környezetvédelmi követelmények – különösen a hulladéklerakókról szóló irányelvben (1999/31/EK) szereplők – teljesítése érdekében jelentős beruházásokat hajtottak végre, és ezekhez társul hosszú távú stratégiákat és partnerségeket alakítottak ki. A biohulladékokra vonatkozó jövőbeli kezdeményezések kialakításakor ezeket, hogy ne kerüljenek veszélybe, el kell ismerni;

17. emlékeztet arra, hogy a 27 tagállamban rendkívül eltérőek az államigazgatási, politikai, gazdasági, földrajzi és éghajlati adottságok. Ezért ésszerűnek tűnik, hogy tagállami szinten vegyenek fontolóra intézkedéseket az esetleges korlátozásokkal és a biohulladék-gazdálkodással kapcsolatban.

18. megállapítja, hogy attól függetlenül, hogy a tagállamok a szerves anyagoknak a komposztálás, erjesztés, biogáztermelés vagy a biohulladék égetéssel való energetikai hasznosítása révén történő visszanyerése mellett döntenek-e, és attól függetlenül, hogy ez a kötelezettségvállalás a magán- vagy a közszféra szereplői részéről történik-e, az államot fogják terhelni a tőkebefektetések és/vagy a hulladékgazdálkodás magas díjai;

19. megállapítja, hogy nemzeti szinten jók a tapasztalatok a hulladéklerakókról szóló uniós irányelvben meghatározott mennyiséget meghaladó, a tárolókba kerülő biohulladék mennyiségének korlátozására irányuló jogi rendelkezésekkel. Svédországban az éghető hulladék lerakására vonatkozóan 2002, a szerves hulladék esetében 2005 óta áll fenn tilalom. Ezek az előírások a biohulladék-lerakás erős csökkenéséhez vezettek, a biohulladékot most egyre inkább a hulladékhierarchia magasabb szintjén kezelik;

20. kiemeli, hogy abból lehet kiindulni, hogy a biohulladék tárolókban való elhelyezését korlátozó tagállami intézkedések az infrastrukturális beruházásokkal együtt felgyorsíthatják a hulladéklerakástól a biohulladék kezelésének más, fenntarthatóbb formái felé való átmenetet. A legjobb közigazgatási, politikai és gazdasági feltételekkel rendelkező országok jól fel vannak készülve ennek az átállásnak a végrehajtására, más országok azonban vélhetően segítségre szorulnak ebben. Az átállás megvalósítása érdekében az Uniónak biztosítania kell, hogy a biohulladék-gazdálkodásért – amely általános gazdasági érdekű szolgáltatás – felelős önkormányzatok igény esetén saját létesítményekbe ruházhassanak be anélkül, hogy az uniós verseny- és belső piaci jog akadályozná őket ebben. Úgy véli, hogy vagy olyan kiegészítő intézkedésekre van szükség, amelyek az elhelyezett hulladék mennyiségi csökkentését célozzák, korlátozva a hulladéktárolókban elhelyezett, gyorsan erjedő szerves anyagok mennyiségét, megkövetelve, hogy ezek stabilak legyenek, vagy pedig olyan gazdasági intézkedésekre, amelyek (az

elhelyezett mennyiségekre kivetett díjak révén) bírsággal sújtják a hulladéklerakást;

3. kérdés: A biohulladék kezelési módszerei

21. megállapítja, hogy az energia- és hőigényt, a komposzt előállítását, valamint a biogáz termelését a helyi és regionális adottságoknak megfelelően kell értékelni. A kezelési mód kiválasztásának ezért a helyi vagy regionális szinten kell történnie;

22. hangsúlyozza, hogy az illetékes szervezeteknek – számos tagállamban a helyi és regionális önkormányzatoknak – jogköreik és felelősségi körük alapján meg kell tervezniük a hulladékgazdálkodást, és ki kell választaniuk a legmegfelelőbb hulladékkezelési módokat. Jogi és pénzügyi eszközökkel is rendelkezniük kell ahhoz, hogy meg tudják tervezni ezeket az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat. A regionális együttműködésről vagy a magánszereplőkkel kialakított együttműködésről szóló határozatokat nem szabad versenyjogi és a belső piaccal kapcsolatos jogi rendelkezésekkel akadályozni. Az Európai Bizottság kötelessége, hogy egyensúlyt teremtsen a szabad mozgás elve, illetve a környezetvédelmi és éghajlati célok között. Az e témakört érintő esetleges európai bizottsági javaslat alapját az elővigyázatossági elvnek, a hulladékkeletkezés elkerülése elvnek, valamint a „szennyező fizet” elvnek kell képeznie. Ennek kapcsán az életciklus-elemzés fontos eszköz egy átfogó döntési alap kidolgozásához;

23. hangsúlyozza, hogy az EU magas szintű éghajlati céljai modernebb technikák kifejlesztését teszik szükségessé a megújuló energiák kinyeréséhez és termeléséhez. A biohulladékból való biogáztermelés csökkenti a hulladéklerakókban való tárolást. Ahhoz, hogy a biohulladékból nyert biogáz teljes mértékben fenntartható energiahordozóvá válhasson helyi szinten, egyrészt elegendő mennyiségben kell előállítani, másrészt lehetővé kell tenni a hatékony elosztást;

24. utal arra, hogy a helyi közlekedésben óriási kihasználatlan lehetőségek vannak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére. Ennek alakulását befolyásolják többek között a közbeszerzési eljárások szigorúbb környezeti feltételei. A biogáz ennek a potenciálnak a része, és a következő területeket fogja át:

- biogáz-meghajtású, energiahatékony járműveken alapuló tömegközlekedés,
- biogáz-meghajtású szállítójárművek és munkagépek,
- biogázüzemű autóflották,
- biogázzal működő taxik.

25. megállapítja, hogy a hulladéktárolóba nem kerülő biohulladékok esetében a kezelési módszer kiválasztása az életciklus-elemzések következetes alkalmazását teszi szükségessé. Ehhez módszereket kell kifejleszteni, igazodva a felmerülő kérdésekhez;

4. kérdés: a biohulladék energetikai hasznosítása

26. fontos előfeltételnek tartja, hogy az égetés energianyeréssel járjon, hogy a biohulladék égetése megvalósítható alternatívát jelenthessen a hulladékhierarchiában. A biohulladék elégetése elsősorban akkor lehet a műtrágya-előállítás alternatívája, ha a biohulladék minősége nem garantálható, azaz az olyan, még biohulladékot is tartalmazó szemét esetében, amelyet nem szelektíven gyűjtenek;

27. szeretne utalni arra, hogy számos tagállamban átfogó helyi infrastruktúrák léteznek a többek között a hulladékégetés révén keletkező távhő elosztására. Az ilyen infrastruktúrát a növekvő fűtési, hűtési és áramigény kapcsán építik ki, kapcsolódva az egyre nagyobb mennyiségben keletkező hulladékhoz;

5. kérdés: A biohulladék újrahasznosítása

28. úgy véli, hogy a különböző hulladékosztályokra kitzűzött szelektív hulladékgyűjtési és -felhasználási célok környezetvédelmi szempontból ésszerű fejlesztéseket ösztönöznek, többek között a biohulladék-gazdálkodásban. A célok pontos meghatározásáról és keretbe ágyazásáról uniós szinten kell dönteni. Ehhez minden tagállamnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy helyi, regionális és nemzeti adottságaiból és igényeiből kiindulva meghatározhassa saját céljait. Uniós szinten progresszíven kell kitzűzni a nem kötelező érvényű célokat, mivel a műtrágya előállítása garantált minőséget feltételez a biohulladék kezelése során. Ez csak akkor lehetséges, ha a műtrágyagyártáshoz szétválogatják a különböző alapanyagokat, azaz szelektíven gyűjtik a biohulladékokat. A megfelelő technológia és logisztika megtervezése és megvalósítása időt igényel, valamint nemzeti és európai szintű K+F-erőfeszítéseket tesz szükségessé;

29. Az RB úgy ítéli meg, hogy az emberi egészség megőrzése érdekében az elővigyázatosság elvének kiemelt szerepet kell tulajdonítani a biohulladékok kezelése és felhasználása során, tekintettel azok esetleges közvetett visszajutására az élelmiszerekbe vagy az élelmiszer-feldolgozási láncba, valamint az importált élelmiszerekben és takarmányokban való felhasználásukra;

30. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termőterületek szükséges trágyázása országonként különböző, és a geológiai feltételek, az adott talajtípus, a talajhasználati mód stb. függvénye. A biohulladék kezelése során ezért a helyi és regionális adottságokból és követelményekből kell kiindulni;

31. ésszerűnek tartja, hogy a műtrágyák és a biogáz előállítását összekapcsolják, úgy, hogy a biogáz előállítása során keletkezett maradékanyagokat műtrágyaként hasznosítják. A műtrágyák vagy a biogáz előállításakor nemcsak a zöld könyvben biohulladékként definiált anyagokat lehet nyersanyagként felhasználni, hanem erdőgazdálkodási és mezőgazdasági hulladékokat is, mint trágyát, szennyvíziszapot vagy egyéb biológiai hulladékot, mint például természetes rostokat, papírt és a fafeldolgozás során keletkező hulladékokat. Az RB hangsúlyozni szeretné, hogy a biohulladék minden formájára vonatkozó

integrált gazdálkodás során fontos, hogy egy szisztematikus gondolatmenet keretében egységes látásmódból induljunk ki, amelyben a fenntartható fejlődés valamennyi aspektusa is megjelenik;

6. kérdés: A komposzt, illetve a fermentált anyagok használatának elterjesztése

32. a biohulladékok szelektív gyűjtését kéri, hogy többek között a biohulladék minőségét is biztosítani lehessen. A biohulladék-gyűjtés formáit azonban a helyi adottságoknak kellene meghatározniuk, és a biohulladék-gazdálkodás fejlesztésére szolgáló számos eszköz egyikeként a tagállamokban be kell vezetni;

33. úgy véli, hogy azokban az esetekben, amelyekben a talajok tápanyagtartalmát a termőképesség javítása érdekében szerves anyagokkal kell növelni, a biohulladék-kezelés legmegfelelőbb módja ezek szelektív gyűjtése, majd utólagos anaerob erjesztése és komposztálása vagy más folyamatok, melyek révén minőségi komposzt nyerhető, elérve ezzel a biohulladékok anyag- és energiahasznosítását;

34. utal arra, hogy az elsődleges okai annak, hogy a biohulladékot nem használják fel műtrágyaként, elsősorban a biohulladék-minőség garantálásának lehetőségeivel függnek össze. További fontos szempont, hogy a polgárok/fogyasztók belássák a működőképes körforgás szükségességét és az abban rejlő lehetőségeket;

35. úgy véli, hogy a potenciálisan környezet- és egészségkárosító anyagok esetében a biohulladékból készült komposztra és komposztszerű termékekre vonatkozó minőségi szabványokat Unió-szerte egységesen kell szabályozni. Figyelembe kell venni a komposzt vagy komposztszerű végtermék alkalmazási területét és annak a talajnak a jellegét is, amelyen szétterítik, valamint a szétterítés terjedelmét és koncentrációját stb. Ennek részeként osztályozni lehet a talajokat, amelyeken a komposztot vagy komposztszerű végterméket használni fogják. A biohulladékból készült termékekre vonatkozó minőségi szabványokat két osztályba lehet sorolni:

— élelmiszer-termelésre szolgáló talajokon történő felhasználásra vagy

— parkokban, zöldterületeken és erdőségekben található talajon történő felhasználásra vonatkozóak.

36. utal arra, hogy a biohulladék műtrágyaként való felhasználását támogató további intézkedés a biohulladékok összetevőinek megadása, különösen néhány olyan összetevőt illetően, mint a mull- és a tápanyagtartalom stb.;

37. megállapítja, hogy a komposzt talajjavító felhasználása melletti fő érv az, hogy a termőföldekre és az egyéb talajokba is növényi tápanyagot kell visszajuttatni. Ezen a téren eltérőek az egyes tagállamok igényei és feltételei. Ezért fontos, hogy a helyi követelményeken és adottságokon alapuljon annak kiválasztása, hogy garantált minőségű biohulladékot juttatnak a termőföldekbe és egyéb talajokba, vagy inkább égetés révén energiát termelnek;

7. kérdés: A létesítmények üzemeltetési szabványainak szabályozása

38. ajánlja, hogy a biohulladékok kezelését szolgáló létesítményekkel szembeni követelmények feleljenek meg az érvényes környezeti feltételeknek, de a helyi és regionális adottságokhoz és igényekhez is igazodjanak,

8. kérdés: A különböző biohulladék-gazdálkodási technológiák kifejlesztésével járó előnyök és hátrányok

39. úgy véli, hogy a különböző biohulladék-kezelési technológiák előnyeinek és hátrányainak feltárásához, illetve mindenekelőtt az új módszerek kifejlesztéséhez további erőfeszítésekre van szükség a kutatás-fejlesztés területén. A kutatásnak a biohulladék-gazdálkodás valamennyi szempontját át kell fognia – a felhasználástól és a termeléstől a technikáig és a környezetre való ártalmatlanságig.

Brüsszel, 2009. június 18.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE